

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANTA DE URGENTA

*privind regimul ariilor naturale protejate,
conservarea habitatelor naturale,
a florei și faunei sălbatice*

În temeiul art.114 alin.(4) din Constituție și al art. 89 lit. p) din Legea protecției mediului nr. 137/1995, republicată;

GUVERNUL ROMÂNIEI adopta prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art.1. Scopul prezentei ordonanțe de urgență îl constituie garantarea conservării și utilizării durabile a patrimoniului natural, obiectiv de interes public major și componentă fundamentală a strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă.

Art.2.(1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează:

- a) asigurarea diversității biologice, prin conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice pe teritoriul României;
- b) menținerea sau restabilirea, într-o stare de conservare favorabilă, a habitatelor naturale și a speciilor din flora și fauna sălbatică;
- c) identificarea bunurilor patrimoniului natural care necesită un regim special de ocrotire, pentru conservarea și utilizarea durabilă a acestora;
- d) categoriile de arii naturale protejate, tipurile de habitate naturale, speciile de floră și faună sălbatică și alte bunuri ale patrimoniului natural ce se supun regimului special de ocrotire, conservare și utilizare durabilă;
- e) constituirea, organizarea și extinderea rețelei naționale de arii

naturale protejate și reglementarea regimului acesteia;

f) regimul de administrare al ariilor naturale protejate și procedurile de instituire a regimului de protecție pentru alte arii naturale și bunuri ale patrimoniului natural;

g) măsurile pentru ocrotirea și conservarea speciilor de animale și plante sălbatice periclitate, vulnerabile, endemice și/sau rare, precum și cele pentru protecția formațiunilor geomorfologice și peisagistice de interes ecologic, științific, estetic, cultural-istoric și de altă natură, a bunurilor naturale de interes speologic, paleontologic, geologic, antropologic și a altor bunuri naturale cu valoare de patrimoniu natural existente în perimetrele ariilor naturale protejate și/sau în afara acestora;

h) responsabilitățile și atribuțiile pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Pentru domeniul de reglementare al prezentei ordonanțe de urgență sunt aplicabile în condițiile legii, prevederile tratatelor, convențiilor și acordurilor internaționale la care România este parte.

Art.3. Nu fac obiectul reglementării prezentei ordonanțe de urgență:

a) parcurile și grădinile publice sau private de agrement, cu excepția cazurilor când acestea au elemente și bunuri cu valoare de patrimoniu natural;

b) rezervațiile semincere agricole și silvice cu scop productiv, rezervațiile de resurse genetice vegetale și animale terestre și acvatice destinate reproducerii unor specii vegetale și animale în scopuri economice, rezervațiile destinate unor scopuri științifice sectoriale existente pe terenurile unor instituții publice sau private de cercetare și producție, precum și altele asemenea, organizate și gestionate de proprietarii sau administratorii lor legali, cu excepția cazurilor când acestea au elemente cu valoare de patrimoniu natural;

c) grădinile botanice, parcurile dendrologice, grădinile zoologice, acvariile, terariile, cu excepția cazurilor când acestea dețin specii de plante și animale sălbatice aflate sub regim special de protecție și conservare ca bunuri ale patrimoniului natural;

d) colecțiile muzeistice, cu excepția celor ce dețin piese a căror valoare de patrimoniu natural este atestată de autoritățile științifice competente;

e) zonele de protecție specială - sanitară, hidrologică, hidrogeologică și altele asemenea - cu perimetre delimitate și gestionate ca zone de protecție specială pentru diverse obiective, potrivit unor reglementări speciale, cu excepția cazurilor când pe aceste terenuri există bunuri ale patrimoniului natural.

Art.4. În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii de mai jos au

următorul înțeles:

a) *mediu natural* - ansamblul componentelor, structurilor și proceselor fizico-geografice, biologice și biocenotice naturale, terestre și acvatice, având calitatea intrinsecă de păstrător al vieții și generator de resurse necesare acesteia;

b) *patrimoniul natural* - ansamblul componentelor și structurilor fizico-geografice, floristice, faunistice și biocenotice ale mediului natural a căror importanță și valoare ecologică, economică, științifică, biogenă, sanogenă, peisagistică, recreativă și cultural-istorică au o semnificație relevantă sub aspectul conservării diversității biologice floristice și faunistice, a integrității funcționale a ecosistemelor, a conservării patrimoniului genetic, vegetal și animal, precum și pentru satisfacerea cerințelor de viață, bunăstare, cultură și civilizație ale generațiilor prezente și viitoare;

c) *bun al patrimoniului natural* - componentă a patrimoniului natural care necesită un regim special de ocrotire, conservare și utilizare durabilă în beneficiul generațiilor prezente și viitoare;

d) *arie naturală protejată* - zonă terestră, acvatică și/sau subterană, cu perimetru legal stabilit și având un regim special de ocrotire și conservare, în care există specii de plante și animale sălbatice, elemente și formațiuni biogeografice, peisagistice, geologice, paleontologice, speologice sau de altă natură, cu valoare ecologică, științifică sau culturală deosebită;

e) *sit de conservare* - sinonim cu *arie naturală protejată*;

f) *arie specială de conservare* - sit protejat pentru conservarea habitatelor naturale de interes comunitar și/sau a populațiilor speciilor de interes comunitar, altele decât păsările sălbatice, în conformitate cu reglementările comunitare;

g) *arie de protecție specială avifaunistică* - sit protejat pentru conservarea speciilor de păsări sălbatice, în conformitate cu reglementările comunitare;

h) *conservare in situ* - ocrotirea și conservarea bunurilor patrimoniului natural în mediul lor natural de geneză, existență și evoluție;

i) *conservare ex situ* - ocrotirea și conservarea bunurilor patrimoniului natural în afara mediului lor natural de geneză, existență și evoluție;

j) *coridor ecologic* - zonă naturală sau amenajată care asigură cerințele de deplasare, reproducere și refugiu pentru speciile sălbatice terestre și acvatice;

k) *zonă de protecție* - zonă înconjurătoare pentru un bun al patrimoniului natural, destinată să prevină impactul activităților antropice asupra acelui bun;

l) *rețeaua națională de arii naturale protejate* - ansamblul ariilor naturale protejate;

m) *rețeaua ecologică a ariilor protejate* - ansamblul de arii naturale protejate împreună cu coridoarele ecologice;

n) *rețeaua ecologică EMERALD* - rețeaua europeană de arii de interes conservativ special, creată în baza Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, Berna, 1979;

o) *rețeaua ecologică NATURA 2000* - rețeaua ecologică de arii naturale protejate constând din arii de protecție specială și arii speciale de conservare, instituită prin Directiva 92/43/EEC privind conservarea habitatelor naturale, a faunei și florei sălbatice;

p) *administrarea ariilor naturale protejate* - ansamblul de măsuri care se pun în aplicare pentru asigurarea regimului special de protecție și conservare instituit conform dispozițiilor legale;

q) *habitat natural* - zonă terestră, acvatică sau subterană, în stare naturală sau seminaturală, ce se diferențiază prin caracteristici geografice, abiotice și biotice;

r) *habitate naturale de interes comunitar* - acele habitate care (i) sunt în pericol de dispariție în arealul lor natural, (ii) au un areal natural mic ca urmare a restrângerii acestuia sau prin faptul că au o suprafață restrânsă sau (iii) reprezintă eșantioane reprezentative cu caracteristici tipice pentru una sau mai multe din următoarele regiuni biogeografice: alpină, continentală, panonică, stepică și pontică;

s) *habitat natural prioritar* - tip de habitat natural amenințat, pentru a cărui conservare există o responsabilitate deosebită;

ș) *stare de conservare favorabilă a unui habitat* - se consideră atunci când (i) arealul său natural și suprafețele pe care le acoperă în cadrul acestui areal sunt stabile sau în creștere, (ii) are structura și funcțiile specifice necesare menținerii sale pe termen lung și (iii) când speciile care îi sunt caracteristice se află într-o stare de conservare favorabilă;

t) *habitatul unei specii* - mediul natural sau seminatural definit prin factori abiotici și biotici în care trăiește o specie în oricare stadiu al ciclului biologic;

ț) *stare de conservare favorabilă a unei specii* - starea în care (i) specia se menține și este susceptibilă să se mențină pe termen lung ca o componentă viabilă a habitatului său natural, (ii) a cărei arie de repartiție naturală nu se reduce și nu există riscul să se reducă în viitor, (iii) există un habitat destul de întins pentru ca populațiile speciei să se mențină pe termen lung.

u) *specie amenințată* - specie periclitată, vulnerabilă sau rară;

v) *specie prioritară* - specie periclitată și/sau endemică pentru a cărei conservare sunt necesare măsuri urgente;

x) *specie de interes comunitar* - specie care pe teritoriul Uniunii Europene este periclitată, vulnerabilă, rară sau endemică.

CAPITOLUL II

Regimul ariilor naturale protejate

Secțiunea 1

Categorii de arii naturale protejate

Art.5.(1) Pentru asigurarea măsurilor speciale de ocrotire și conservare in situ a bunurilor patrimoniului natural se instituie un regim diferențiat de ocrotire, conservare și utilizare, potrivit următoarelor categorii de arii naturale protejate:

a) categorii stabilite la nivel național: rezervații științifice, parcuri naționale, monumente ale naturii, rezervații naturale și parcuri naturale;

b) categorii stabilite prin reglementări internaționale: situri naturale ale patrimoniului natural universal, zone umede de importanță internațională, rezervații ale biosferei, arii speciale de conservare, arii de protecție specială avifaunistică.

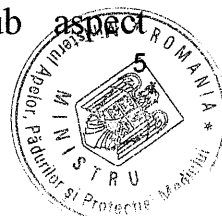
(2) Scopul și regimul de management al categoriilor de arii naturale protejate stabilite la alin.(1) sunt prevăzute în anexa nr.1 la prezenta ordonanță de urgență.

(3) Prin realizarea prevederilor alin.(1) și (2) se asigură regimul corespunzător de ocrotire, conservare și utilizare pentru:

a) cele mai reprezentative habitate naturale ale spațiului biogeografic național cu diversitatea biologică floristică și faunistică specifică, incluzând zone marine, de litoral și de coastă, zone de câmpie, de deal și de munte, zone umede, aride și zone de ecoton, cursuri de apă cu zone de luncă și lacuri naturale, asigurându-se protecția și conservarea patrimoniului natural floristic și faunistic, de resurse genetice vegetale și animale și menținerea echilibrului ecologic;

b) habitatele terestre, acvatice și/sau subterane în care trăiesc permanent sau temporar specii de plante și/sau animale sălbatice periclitate, vulnerabile, endemice sau rare, specii de plante și animale sălbatice aflate sub regim special de ocrotire, specii cu valoare științifică și ecologică deosebită, precum și pentru acele habitate în care există și alte bunuri ale patrimoniului natural ce necesită măsuri de ocrotire și conservare in situ;

c) zonele cu resurse biogeografice importante sub aspect

biogenetic, ecologic, științific, educațional, sanogen, recreativ;

d) suprafețele din arealele agricole care conservă și/sau pot reface diversitatea biologică specifică, cu resurse genetice vegetale și animale de importanță ecologică, pedogenetică, economică și științifică, pentru ameliorarea speciilor cultivate și domestice, ca și pentru dezvoltarea biotehnologiilor;

e) elementele și formațiunile naturale geomorfologice, peisagistice, geologice, speologice, paleontologice, pedologice și altele asemenea, cu valoare de bunuri ale patrimoniului natural;

f) tipurile de habitate naturale, precum și pentru speciile de plante și animale de interes comunitar, prevăzute în anexele nr. 2, 3, 4 și 5 la prezenta ordonanță de urgență.

(4) Categoriile de arii naturale protejate prevăzute la alin.(1) se pot modifica și completa prin hotărâre de guvern la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, cu avizul prealabil al Academiei Române, luând în considerare recomandările organizațiilor internaționale autorizate, precum și criteriile pentru selectarea siturilor de importanță comunitară prevăzute în anexa nr.7 la prezenta ordonanță de urgență.

Secțiunea 2

Instituirea regimului de arie naturală protejată

Art.6.(1) Suprafețele terestre și acvatice care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență aparțin domeniului public și care, prin valoarea patrimoniului natural geomorfologic, floristic, faunistic, forestier și de altă natură, necesită instituirea regimului de rezervație științifică, rămân în proprietate publică și dobândesc regimul de protecție, potrivit procedurii prevăzute la art. 8.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale sunt obligate să pună sub regim provizoriu de ocrotire bunurile patrimoniului natural, până la îndeplinirea procedurilor legale de instituire a regimului de protecție și conservare, în conformitate cu prevederile art.8.

(3) Instituirea regimului de arie naturală protejată și de zonă de protecție a bunurilor patrimoniului natural, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, este prioritară în raport cu orice alte interese, cu excepția celor care privesc:

- a) asigurarea securității naționale;
- b) asigurarea securității, sănătății oamenilor și animalelor;
- c) prevenirea unor catastrofe naturale.

(4) Mărimea suprafeței de teren ce se supune regimului special de ocrotire, conservare și utilizare, în conformitate cu prevederile art.5, se stabilește pe bază de studii de fundamentare științifică, care se elaborează de instituțiile științifice de specialitate.

Art.7. Regimul de protecție se stabilește indiferent de destinația terenului și de deținător iar respectarea acestuia este obligatorie, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, precum și cu alte dispoziții legale în materie.

Art.8.(1) Instituirea regimului de arie naturală protejată se face:

a) prin lege, pentru siturile naturale ale patrimoniului natural universal și rezervațiile biosferei;

b) prin hotărâre de guvern, pentru parcuri naționale, parcuri naturale, zone umede de importanță internațională, arii speciale de conservare, arii de protecție specială avifaunistică, rezervații științifice, monumente ale naturii, rezervații naturale;

c) prin hotărâri ale consiliilor județene sau locale pentru arii naturale situate pe suprafețe terestre sau acvatice care aparțin domeniului public de interes județean sau local, precum și pentru cele situate pe suprafețe aflate în proprietate privată.

(2) Propunerile pentru instituirea regimului de arie naturală protejată, pentru cazurile prevăzute la alin.(1) lit.a) și b) se pot face din inițiativa:

a) autorității publice centrale pentru protecția mediului, Academiei Române și autorităților teritoriale pentru protecția mediului;

b) altor autorități publice centrale care au în administrare suprafețe terestre și acvatice din domeniul public de interes național;

c) regiilor, companiilor și societăților naționale care au în administrare sau în gestiune, prin concesiune, suprafețe terestre și acvatice din domeniul public de interes național;

d) președinților consiliilor județene sau primarilor;

e) forurilor și instituțiilor științifice de ramură, universităților și altor instituții de învățământ și muzeelor;

f) organizațiilor neguvernamentale și persoanelor fizice.

(3) Propunerile pentru instituirea regimului de arie naturală protejată, pentru cazurile prevăzute la alin.(1) lit.c), se pot face din inițiativa:

a) președinților consiliilor județene sau primarilor;

b) autorităților teritoriale pentru protecția mediului;

c) instituțiilor științifice, de învățământ locale și muzeelor;

- d) organizațiilor neguvernamentale locale și persoanelor fizice;
- e) proprietarilor de terenuri.

(4) Zonele și siturile naturale care întrunesc criteriile de sit al patrimoniului natural universal, zonă umedă de importanță internațională, rezervație a biosferei, arie specială de conservare și arie de protecție specială avifaunistică, dobândesc acest regim după procedura prevăzută la art.8 alin.(1) lit.a) și b), sub rezerva recunoașterii lor de către organismele internaționale autorizate.

(5) La promovarea actelor normative pentru ariile naturale protejate prevăzute la art.8, avizele autorităților administrației publice centrale care administrează suprafețele terestre și acvatice din domeniul public de interes național au caracter consultativ.

(6) Propunerea de instituire a regimului de arie naturală protejată, pentru cazurile prevăzute la alin.(1) lit.c), se face pe baza unei documentații științifice care se avizează de Academia Română și se înaintează la consiliile județene sau locale, după caz, în vederea analizei și luării hotărârii de declarare.

(7) Hotărârile consiliilor județene sau locale de declarare a unor arii naturale protejate se comunică autorităților teritoriale pentru protecția mediului, precum și Academiei Române și se publică, în condițiile legii.

Art.9. Pentru luarea de urgență a măsurilor de protecție și conservare ce se impun, regimul de arie naturală protejată din categoriile prevăzute la art.5 alin.(1), se poate institui, cu caracter provizoriu, în baza documentației avizate de Academia Română, prin ordin al conducerii autorității publice centrale pentru protecția mediului, până la declarare conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art.10. Modul de constituire și de administrare a ariilor naturale protejate va lua în considerare interesele comunităților locale, facilitându-se participarea localnicilor la aplicarea măsurilor de protecție, conservare și utilizare durabilă a resurselor naturale, încurajându-se menținerea practicilor și cunoștințelor tradiționale locale în valorificarea acestor resurse, în beneficiul comunităților locale.

Art.11. Documentația necesară instituirii regimului special de arie naturală protejată trebuie să cuprindă:

- a) studiul de fundamentare științifică;
- b) harta topografică cu limitele ariei naturale protejate;
- c) suprafața și situația juridică a terenurilor, cu precizarea proprietarilor acestora;
- d) avizul Academiei Române.

Art.12. Până la finalizarea procedurilor de instituire a regimului de protecție a ariilor naturale protejate, deținătorii bunurilor cu valoare de patrimoniu natural, indiferent de destinația terenurilor, vor aplica și respecta măsurile de ocrotire, conservare și utilizare stabilite de autoritățile pentru protecția mediului, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

Art.13. Rezervațiile științifice, parcurile naționale, monumentele naturii, rezervațiile naturale și parcurile naturale, precum și celelalte bunuri ale patrimoniului natural, cu regim de ocrotire și conservare dobândit până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin legi sau prin alte acte cu caracter normativ emise de autoritățile administrației publice centrale sau locale, își păstrează regimul stabilit, urmând a fi reîncadrate în categoriile prevăzute la art. 5 alin.(1) prin ordin al conducerii autorității publice centrale pentru protecția mediului, cu avizul Academiei Române.

Art.14.(1) Ariile naturale protejate și zonele de protecție vor fi evidențiate în mod obligatoriu în planurile naționale, zonale și locale de amenajare a teritoriului și de urbanism.

(2) În perimetrele ariilor naturale protejate și în vecinătatea acestora, precum și a altor bunuri ale patrimoniului natural supuse unui regim special de protecție și conservare, este interzisă orice lucrare sau activitate susceptibilă să genereze un impact negativ asupra acestora.

Art. 15. Sunt ocrotite și se conservă totodată, în regim de protecție, cu rol de coridoare ecologice, perdelele forestiere, tufărișurile naturale, vegetația malurilor și a luncilor din lungul râurilor și de pe malurile lacurilor, zonele umede naturale, pajiștile naturale, vegetația de pe terenurile marginale ale culturilor agricole, vegetația naturală din lungul căilor de comunicație rutieră și feroviară, fiind interzisă orice lucrare și acțiune care le afectează integritatea, cu excepția cazurilor temeinic justificate și aprobate de autoritatea competentă pentru protecția mediului.

Secțiunea 3

Administrarea rețelei de arii naturale protejate

Art.16.(1) Ansamblul ariilor naturale protejate, așa cum sunt definite în anexa nr.1, constituie rețeaua națională de arii naturale protejate.

(2) Coordonarea managementului rețelei naționale de arii naturale

protejate este în responsabilitatea autorității publice centrale pentru protecția mediului, a Academiei Române, precum și a Comitetului Național "Om-Biosferă", potrivit atribuțiilor pe care le au, în conformitate cu prevederile art.39.

Art.17. Responsabilitățile pentru stabilirea modalităților de administrare a ariilor naturale protejate și a altor bunuri ale patrimoniului natural, puse sub regim special de protecție și conservare, revin după cum urmează:

a) autorității publice centrale pentru protecția mediului, împreună cu Academia Română pentru ariile naturale protejate declarate prin legi sau alte acte normative adoptate de guvern;

b) autorităților administrației publice județene sau locale, pentru ariile naturale protejate declarate prin hotărâri ale acestora.

Art. 18. (1) Modalitățile de administrare a ariilor naturale protejate și a altor bunuri ale patrimoniului natural puse sub regim special de protecție și conservare, se stabilesc avându-se în vedere:

a) categoria ariei naturale protejate și regimul de management al acesteia;

b) întinderea ariei naturale protejate și regimul de proprietate al terenurilor și bunurilor incluse în perimetrul acesteia;

c) posibilitățile de asigurare a resurselor financiare pentru asigurarea personalului și a mijloacelor necesare bunei administrări;

d) capacitățile și interesul unor foruri științifice, universități, instituții de cercetare și învățământ din sectorul public și privat, organizații profesionale guvernamentale și neguvernamentale de a-și asuma responsabilitățile de administrare a unor categorii de arii naturale protejate, cu asigurarea resurselor necesare, financiare și de personal, sub controlul autorităților naționale responsabile.

(2) Administrarea ariilor naturale protejate și a celorlalte bunuri ale patrimoniului natural puse sub regim special de protecție și conservare se poate face prin:

a) structuri de administrare special constituite;

b) regii autonome, companii și societăți naționale și comerciale, autorități ale administrației publice locale, servicii descentralizate ale administrației publice centrale;

c) instituții științifice, de cercetare și de învățământ din sectorul public și privat, muzee, organizații neguvernamentale, constituite potrivit legii;

d) persoane fizice, cu calitatea de custozii, în condițiile art. 20.

(3) Structurile de administrare special constituite se asigură, în mod obligatoriu, pentru rezervațiile biosferei, parcurile naționale, parcurile naturale și, după caz, pentru zonele umede de importanță internațională.

(4) Structurile de administrare special constituite sunt reprezentate prin:

a) administrații proprii, cu personal calificat, special angajat, care asigură administrarea ariilor naturale protejate, potrivit planurilor de management și regulamentelor de organizare și funcționare, aprobate de autoritatea centrală pentru protecția mediului;

b) consilii consultative de administrare, organizate pe lângă administrațiile proprii, alcătuite din reprezentanți ai instituțiilor, organizațiilor economice, autorităților și comunităților locale care dețin cu orice titlu suprafețe în perimetrul ariei naturale respective și care sunt implicate și interesate în aplicarea măsurilor de protecție, conservare și dezvoltare durabilă a zonei;

(5) Administrațiile proprii, cu personal calificat, special angajat se numesc:

a) de autoritatea centrală pentru protecția mediului, în cazurile în care acestea îi sunt direct subordonate, fiind finanțate de la bugetul de stat în cadrul numărului total de posturi stabilit pentru autoritatea centrală pentru protecția mediului și serviciile sale descentralizate, în limita alocațiilor bugetare aprobate pentru această autoritate;

b) de organizațiile economice cărora li se atribuie dreptul de a administra o arie naturală protejată și consimt să asigure din surse proprii, mijloacele financiare și tehnice necesare pentru buna administrare, potrivit planului de management, aprobat de autoritatea centrală pentru protecția mediului.

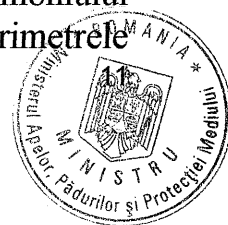
(6) Consiliile consultative de administrare se organizează sub îndrumarea autorității centrale pentru protecția mediului, care le aprobă componența și atribuțiile.

(7) Ariile naturale protejate, a căror administrare se realizează prin structuri de administrare special constituite, potrivit alin.(4), vor fi îndrumate și supravegheate de câte un Consiliu științific.

(8) Consiliile științifice se propun de Academia Română și se aprobă de conducerea autorității centrale pentru protecția mediului.

(9) Consiliile științifice evaluează modul în care sunt aplicate măsurile din planurile de management și prezintă, anual sau ori de câte ori este necesar, Academiei Române și autorității centrale pentru protecția mediului, rapoarte cu constatări, propuneri și recomandări.

(10) În cazurile rezervațiilor științifice, rezervațiilor naturale, monumentelor naturii, rezervațiilor peisagistice, a ariilor speciale de conservare, a ariilor de protecție specială avifaunistică și a celorlalte bunuri ale patrimoniului natural supuse unui regim special de protecție, care nu sunt cuprinse în perimetrele

rezervațiilor biosferei, ale parcurilor naționale și parcurilor naturale, administrarea se poate asigura prin una din modalitățile prevăzute la alin. 2 lit.b), c) și d), pe bază de convenții încheiate, după caz, cu autoritatea centrală pentru protecția mediului, Academia Română și autoritățile administrației publice locale.

(11) În situațiile în care în aceeași zonă există arii naturale protejate și alte bunuri ale patrimoniului natural supuse unui regim special de protecție, administrarea lor se poate asigura de către un singur organ de administrare, în subordinea directă a agenției teritoriale pentru protecția mediului.

Art. 19. (1) Planurile de management ale ariilor naturale protejate se elaborează de administrațiile ariilor naturale protejate, astfel cum sunt stabilite la art. 18 alin (4) cu sprijinul consiliilor științifice și se aprobă de autoritatea centrală pentru protecția mediului, cu avizul Academiei Române.

(2) Respectarea planurilor de management este obligatorie pentru administrațiile ariilor naturale protejate, precum și pentru persoanele fizice și juridice care dețin sau administrează terenuri și alte bunuri și/sau desfășoară activități în perimetrul ariei naturale protejate.

Art.20.(1) Pentru supravegherea unor arii naturale protejate și bunuri ale patrimoniului natural aflate sub regim special de protecție și conservare, care aparțin domeniului public și nu necesită structuri de administrare special constituite, se instituie calitatea de custode.

2) Custozii pot fi persoane fizice sau juridice, muzee, școli, universități, autorități locale, organizații neguvernamentale, cluburi speologice, cluburi de turism și altele asemenea, care au calificarea, instruirea și mijloacele necesare pentru a aplica măsurile de ocrotire și conservare a bunurilor încredințate.

(3) Calitatea de custode se stabilește prin încheierea de convenții între părți, conform legii, în care se stipulează obligațiile și drepturile acestora. Convenția de custodie și legitimația de custode, reprezintă documente valabile în fața autorităților publice și a altor persoane interesate.

(4) Pentru ariile naturale protejate ce intră în componența Rețelei naționale de arii naturale protejate, modalitatea încheierii convențiilor și eliberarea legitimațiilor de custode sunt în competența de reglementare a autorității centrale pentru protecția mediului, cu avizul Academiei Române.

(5) Controlul activității custozilor intră în atribuțiile autorității cu care s-a încheiat convenția de custodie.

(6) Pentru activități meritorii, custozii pot fi recompensați și pot primi distincții din partea autorității publice centrale pentru protecția mediului și Academiei Române, în condițiile legii.

Art.21. Bunurile cu valoare de patrimoniu natural existente în situ, deținute în regim de proprietate privată, sunt ocrotite și se conservă de proprietarii lor, cu respectarea drepturilor și obligațiilor legale. Dacă proprietarul nu consimte sau consimțând nu respecta măsurile speciale de ocrotire și conservare stabilite de autoritatea de mediu, sau nu are capacitatea de a realiza aceste măsuri, autoritatea centrală pentru protecția mediului, prin împuterniciții săi, va solicita, în condițiile legii, măsura indisponibilizării provizorii, sau, după caz, definitive, în vederea instituirii unei administrări speciale asupra bunurilor în cauză. În aceste condiții, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului va înainta instanței judecătorești competente cu soluționarea cererii, propuneri concrete privind regimul special de administrare a bunurilor.

Art.22.(1) Construcțiile, dotările și alte amenajări existente în perimetrul ariilor naturale protejate legal constituite, realizate din investiții publice pe terenuri ce aparțin domeniului public, vor fi destinate, cu prioritate, activităților administrative și științifice ale celor ce le asigură managementul, precum și altor activități în legătură cu buna administrare.

(2) În toate situațiile în care managementul ariilor naturale protejate este realizat prin structuri proprii de administrare, acestea vor dispune de un sediu administrativ asigurat, cu prioritate dintre cele menționate la alin.(1).

(3) În ariile protejate în care este permis ecoturismul, construcțiile, dotările și amenajările menționate la alin.(1), pot fi destinate și acestui scop, precum și activităților de educație și instrucție ecologică ce se organizează în cooperare cu instituțiile de învățământ și organizațiile neguvernamentale angajate în activități de ocrotire și educație ecologică.

Art.23.(1) Pentru completarea resurselor financiare necesare bunei administrări a ariilor naturale protejate, potrivit planurilor de management, administrațiile acestora pot institui un sistem de tarife, ce se aprobă de autoritatea centrală pentru protecția mediului sau, după caz, de autoritățile administrației publice locale.

(2) Tarifele se plătesc de persoanele fizice și juridice care beneficiază de bunurile, serviciile și activitățile specifice desfășurate în ariile naturale protejate.

(3) Sumele provenite din tarifele ce se instituie potrivit alin. (1) se vor utiliza de către administrațiile ariilor naturale protejate, exclusiv pentru administrarea și protejarea bunurilor patrimoniului natural ce fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Cuantumul tarifelor se stabilește de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art.24. Pentru unele bunuri floristice și faunistice ale patrimoniului natural, existente în grădini și parcuri naturale, grădini zoologice, precum și în colecții muzeistice, ca bunuri ale patrimoniului natural floristic, faunistic, geologic, paleontologic, mineralogic și de altă natură, măsurile necesare de protecție și conservare vor fi luate de către administratorii sau deținătorii acestora.

CAPITOLUL III

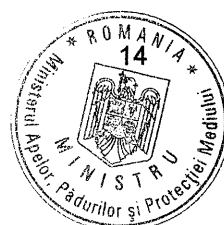
Conservarea habitatelor și a speciilor

Art.25. (1) Ocrotirea și conservarea habitatelor naturale și seminaturale, terestre, acvatice și subterane de interes comunitar existente pe teritoriul României și prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta ordonanță de urgență se fac prin declararea de arii speciale de conservare.

(2) Ocrotirea speciilor de plante și animale sălbatice, terestre, acvatice și subterane de interes comunitar prevăzute în anexa nr. 3 la prezenta ordonanță de urgență se face prin declararea de arii speciale de conservare și de arii de protecție specială avifaunistică.

Art. 26. Pentru speciile de plante și animale sălbatice, terestre, acvatice și subterane care se află sub regim strict de protecție, inclusiv cele prevăzute în anexa nr.4 la prezenta ordonanță de urgență, precum și speciile de pe lista roșie națională și care trăiesc atât în ariile naturale protejate, cât și în afara lor, sunt interzise:

- a) orice formă de recoltare, capturare, ucidere, distrugere sau vătămare;
- b) perturbarea intenționată în cursul perioadei de reproducere, de creștere, de hibernare și de migrație;
- c) distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și ouălor, din natură;
- d) deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere sau odihnă;
- e) recoltarea florilor și fructelor, culegerea, tăierea, dezrădăcinarea sau distrugerea cu intenție a acestor plante, în habitatele lor naturale;
- f) deținerea, transportul, comerțul sau schimburile în orice scop fără autorizația autorității de mediu competente.

Art. 27. Valorificarea plantelor și animalelor sălbatice aparținând speciilor prevăzute în anexa nr. 5 la prezenta ordonanță de urgență, precum și altor specii cu același regim de protecție, se va face în condiții compatibile cu menținerea acestor specii într-o stare de conservare favorabilă luându-se, după caz, următoarele măsuri:

- a) reglementarea accesului în anumite zone și/sau anumite perioade;
- b) interdicția temporară și/sau locală a recoltării și capturării anumitor specii;
- c) reglementarea perioadelor, a modurilor și a mijloacelor de recoltare/capturare, în conformitate cu prevederile anexei nr.6;
- d) instituirea unui sistem de autorizare a recoltării/capturării plantelor și animalelor sălbatice, în scopuri comerciale, inclusiv stabilirea de cote;
- e) încurajarea cultivării și creșterii în captivitate a speciilor de floră și faună sălbatică de interes economic în vederea reducerii presiunii asupra populațiilor naturale.

Art. 28. (1) De la prevederile art. 26 și art. 27 se poate deroga numai în următoarele situații:

- a) în interesul protejării faunei și florei sălbatice și al conservării habitatelor naturale;
- b) pentru prevenirea producerii unor prejudicii, în special culturilor, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor, apelor și altor bunuri;
- c) în interesul sănătății și securității publice;
- d) în scopul cercetării științifice și învățământului;
- c) în scopul repopulărilor și reintroducerii acestor specii.

(2) Derogările se aprobă de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, cu avizul prealabil al Academiei Române, cu condiția să nu existe o alternativă acceptabilă, iar măsurile derogatorii să nu fie în detrimentul menținerii populațiilor speciilor respective într-o stare de conservare favorabilă în arealul lor natural.

CAPITOLUL IV

Conservarea altor bunuri ale patrimoniului natural

Art.29. Tipurile geomorfologice deosebite, de relief pozitiv sau negativ, cum

sunt colinele, depresiunile, dolinele, șeile, văile carstice, ponoarele, izburile și altele, se conservă în cadrul ariilor naturale protejate existente sau în cadrul unor arii naturale de interes geomorfologic, corespunzător delimitate și puse sub regim special de protecție, potrivit prevederilor art. 8.

Art.30.(1) Bunurile patrimoniului natural existente în situ în afara perimetrului ariilor naturale protejate din categoriile stabilite la art.5, alin.(1), respectiv peșteri, depozite fosilifere, formațiuni geologice, mineralogice, arbori seculari ori reprezentativi izolați și altele asemenea, vor fi protejate prin stabilirea unor zone de protecție corespunzătoare ca întindere scopului de conservare a bunurilor naturale.

(2) Pentru peșteri, zona de protecție se poate referi la o zonă restrânsă în jurul intrării în peșteră și la o zonă reprezentată de protecția integrală sau parțială a peșterii la suprafața terenului.

Art.31. (1) Bunurile patrimoniului geologic, ca bunuri naturale ale subsolului, sunt, în condițiile legii, bunuri proprietate publică.

(2) Peșterile cu speleogene, speleoteme, minerale, acumulări de sediment, acumulări de apă, depozite paleontologice și arheologice, formele de viață specifice, se clasifică după cum urmează:

a) clasa A - cuprinde peșteri de valoare științifică sau peisagistică excepțională, încă neafectate de intervenția omului și care reclamă măsuri stricte de protecție și conservare;

b) clasa B - cuprinde peșteri importante prin mărime, amplasare geografică, raritatea resurselor și potențial;

c) clasa C - cuprinde peșterile care nu întrunesc condițiile pentru a fi incluse în clasele A și B.

(3) Evidența peșterilor din clasele A, B și C se va ține de către Academia Română, care va întocmi catalogul acestora, luând în considerare propunerile făcute de persoane fizice sau juridice, pe bază de referate de specialitate.

(4) Peșterile din clasa A nu pot face obiectul nici unei amenajări sau modificări a factorilor naturali. Ele pot face obiectul explorărilor speologice, cercetării științifice sau turismului ecologic pe bază de autorizații și în limitele stabilite prin regulamentele și planurile de management.

(5) Peșterile din clasa B pot face obiectul explorărilor speologice, cercetării științifice sau turismului ecologic pe baza autorizațiilor emise de Academia Română. De asemenea, ele pot face obiectul unor valorificări economice și sociale, precum turismul, captarea apei subterane, speoterapia și alte utilizări

similare care nu afectează mediul natural al peșterii.

(6) Peșterile din clasa B pot fi date în custodie persoanelor fizice sau juridice în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(7) Inventarierea, clasificarea, ocrotirea și conservarea patrimoniului speologic, precum și elaborarea și controlul măsurilor de ocrotire și conservare a patrimoniului speologic sunt în competența Academiei Române și a autorităților teritoriale pentru protecția mediului.

Art.32. În scopul evitării efectelor negative asupra bunurilor patrimoniului speologic, se interzic:

a) distrugerea sau degradarea speleotemelor, speleogenelor, a altor resurse ale peșterii, efectuarea de săpături;

b) colectări de faună, fosile sau obiecte de interes arheologic, efectuate fără autorizație în peșteri;

c) pătrunderea prin forțarea intrării, într-o peșteră închisă;

d) desfășurarea neautorizată a activităților turistice, sportive, culturale sau economice în peșterile din clasele A și B;

e) dizlocarea, vânzarea, cumpărarea, colecționarea speleotemelor sau altor resurse ale peșterilor;

f) depozitarea oricăror deșeuri, materiale, substanțe, cadavre de animale în peșteri ori avene;

g) distrugerea sau degradarea marcajelor sau panourilor indicatoare din exteriorul sau interiorul peșterilor;

h) efectuarea neautorizată, în perimetrul de la suprafață sau în apropierea intrării unei peșteri protejate, a unor lucrări cum ar fi derocări, defrișări, baraje, explozii, construcții.

Art.33.(1) Academia Română are competența să elibereze autorizații pentru:

a) activități științifice, de explorare sau turistice, cu caracter limitativ, în peșteri din clasa A;

b) activități științifice, de explorare, economice și sociale, cu caracter temporar sau permanent, în peșteri din clasa B;

c) săpături și colectări din peșteri;

d) lucrări la intrarea sau deasupra unor peșteri protejate.

(2) Autorizația se eliberează pe baza unei cereri scrise care va conține precizări privind scopul, mijloacele, durata, proporțiile, garanțiile acțiunii și se va retrage în cazul în care condițiile stabilite la eliberarea ei nu au fost respectate.

Art.34. (1) Fac parte din patrimoniul geologic tipurile de obiective care conservă eşantioane reprezentative din punct de vedere paleontologic, petrografic, mineralogic, structural, stratigrafic.

(2) Inventarierea, clasificarea, ocrotirea şi conservarea patrimoniului geologic, precum şi elaborarea şi controlul măsurilor de ocrotire şi conservare a patrimoniului geologic, supravegherea şi controlul ariilor protejate de interes geologic sunt în competenţa Academiei Române şi a autorităţilor teritoriale pentru protecţia mediului.

(3) Instituirea regimului special de protecţie pentru ariile naturale protejate de interes geologic se face în conformitate cu prevederile art.8.

Art.35. Pentru evitarea efectelor negative asupra bunurilor patrimoniului geologic, se interzic:

a) distrugerea, perturbarea sau alterarea siturilor de conservare pentru obiective geologice;

b) dizlocarea, prelevarea rocilor, fosilelor, vegetaţiei de pe aria unui sit de conservare, fără acordul celui ce o administrează;

c) intrarea în perimetrul protejat fără permisul de acces eliberat de cel care îl administrează;

d) înstrăinarea din proprietate publică a unui sit sau a unui teren ce cuprinde un sit de conservare de interes geologic.

Art.36. În cadrul şantierelor de exploatare managerul acestora va desemna persoane de specialitate sau custozi, după caz, care să vegheze la protejarea bunurilor geologice din fronturile de lucru, asigurându-se astfel:

a) supravegherea permanentă a zonelor de extracţie şi conservarea materialului de provenienţă paleobiologică sau minerală;

b) avertizarea lucrătorilor asupra aspectelor ce privesc conservarea anumitor bunuri geologice ce pot fi ulterior înregistrate ca situri de conservare sau bunuri ale patrimoniului geologic;

c) conservarea perimetrelor care au sau pot dobândi regim de protecţie specială.

d) conservarea colecţiilor de bunuri geologice de provenienţă locală;

e) colaborarea cu conducerea şantierului şi cu autorităţile locale;

f) întocmirea de rapoarte periodice asupra activităţii de conservare,

care se înaintează Academiei Române și autorităților teritoriale pentru protecția mediului.

Art.37.(1) Florile de mină și fosilele de plante și animale vertebrate și nevertebrate sunt considerate bunuri ale patrimoniului natural, din momentul descoperirii lor.

(2) Comercializarea pe piața internă și exportul în orice scop al bunurilor prevăzute la alin.(1) se poate face numai cu acordul autorității centrale pentru protecția mediului, cu avizul prealabil al Academiei Române.

CAPITOLUL V

Autorități și instituții responsabile

Art.38. Autoritățile naționale cu responsabilități de reglementare administrativă și științifică, de supraveghere și control în aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență sunt:

a) autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, cu responsabilități de reglementare, supraveghere și control administrativ, prin Direcția de Conservare a Naturii și a Diversității Biologice;

b) Academia Română, ca autoritate științifică națională, cu responsabilități de avizare, expertizare, supraveghere și control științific, prin Comisia pentru Ocrotirea Monumentelor Naturii;

c) Comisia Națională UNESCO, prin Comitetul Național Om-Biosferă, cu responsabilități de coordonare a managementului rezervațiilor biosferei.

Art.39.(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului are următoarele atribuții:

a) elaborează, adoptă și aplică măsurile necesare realizării obiectivelor și acțiunilor prevăzute în Strategia Națională și în Planul Național de Acțiune pentru conservarea diversității biologice și utilizarea durabilă a componentelor sale;

b) elaborează directive, proceduri, regulamente, norme și instrucțiuni pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și a prevederilor convențiilor și acordurilor internaționale din domeniul conservării naturii și a diversității biologice, la care România este parte;

c) coordonează și/sau elaborează studiile și rapoartele naționale asupra

ariilor protejate și conservării diversității biologice;

d) organizează rețeaua națională de arii naturale protejate, stabilește regimul de administrare al acestora și exercită controlul în privința respectării acestui regim;

e) aprobă planurile de management ale ariilor naturale protejate din rețeaua națională, cu avizul Academiei Române;

f) numește și revocă organele de administrație aflate în subordine directă;

g) promovează spre aprobare, cu avizul Academiei Române, propunerile de constituire de noi arii naturale protejate și le încadrează în rețeaua națională de arii naturale protejate, pe categoriile de management prevăzute la art. 5 alin.(1);

h) inițiază, cu avizul Academiei Române, măsurile necesare pentru încetarea regimului de arie naturală protejată pentru ariile care și-au pierdut valoarea și capacitatea conservativă pentru care a fost instituit acel regim;

i) asigură organizarea și dezvoltarea în România a rețelelor internaționale de arii protejate EMERALD și NATURA 2000;

j) colaborează cu Academia Română la elaborarea Catalogului și Atlasului ariilor naturale protejate din România, a listelor și cărților roșii pentru speciile de plante și animale și pentru tipurile de habitate din România, precum și a altor cataloage și albume privind patrimoniul natural de interes național;

k) promovează și finanțează programe de cercetare științifică pentru cunoașterea și evaluarea stării habitatelor naturale, a speciilor din flora și fauna sălbatică și a altor bunuri ale patrimoniului natural existente pe teritoriul țării, ce urmează a fi finanțate din bugetul de stat și din alte surse, potrivit legii;

l) promovează realizarea studiilor speciale de evaluare a stării resurselor biologice din flora și fauna sălbatică ce se exploatează și valorifică în diferite scopuri economice și sociale, pentru stabilirea condițiilor și a măsurilor care să asigure utilizarea lor durabilă, menținerea potențialului natural de regenerare, a integrității structurale și funcționale a ecosistemelor terestre și acvatice și a echilibrului ecologic;

m) emite autorizații, urmărește și controlează respectarea măsurilor legale privind utilizarea durabilă a componentelor diversității biologice, în care scop poate să dispună interzicerea sau limitarea exploatării unor resurse de floră și faună sălbatică;

n) promovează realizarea unor proiecte speciale destinate ocrotirii și conservării habitatelor naturale și diversității biologice, restaurării habitatelor deteriorate, refacerii unor populații viabile de specii amenințate cu dispariția;

o) promovează și sprijină evaluarea stării diversității biologice existente în afara ariilor protejate și stabilește măsurile necesare protecției și conservării

acesteia;

p) organizează Sistemul Informațional Național al Diversității Biologice și sistemul de schimb de informații prin mecanismul internațional în domeniul diversității biologice;

q) elaborează proceduri și regulamente pentru asigurarea și facilitarea accesului publicului la informațiile privind starea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, pentru consultarea și facilitarea participării comunităților locale, a organizațiilor neguvernamentale și a altor grupuri sociale interesate în procesul de elaborare și aplicare a deciziilor și măsurilor de protecție, conservare și utilizare durabilă;

r) emite, la solicitarea persoanelor interesate, acordul de mediu și permisul CITES pentru exportul, importul și tranzitul resurselor biologice din flora și fauna sălbatică;

s) instituie și aprobă tarife și stabilește modalitățile concrete de utilizare a sumelor încasate pentru asigurarea bunei gospodăririi a bunurilor patrimoniului natural ce fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență;

ș) aprobă, cu avizul Academiei Române și pune în aplicare procedurile legale pentru modificarea suprafeței și limitelor ariilor naturale protejate;

t) îndeplinește, potrivit competențelor pe care le are, atribuțiile de secretariat și punct focal național pentru convențiile și acordurile internaționale din domeniul conservării naturii, ratificate de România și participă la acțiunile de cooperare internațională ce decurg din acestea;

ț) îndeplinește și alte atribuții, în conformitate cu prevederile legislației naționale și ale tratatelor, convențiilor și acordurilor internaționale din domeniul conservării naturii și a diversității biologice la care România este parte.

(2) Pentru emiterea acordurilor de mediu pentru export și a permiselor CITES se percep tarife stabilite potrivit legii.

Art.40. Atribuțiile autorității publice centrale, la nivel teritorial, se îndeplinesc de agențiile teritoriale pentru protecția mediului, prin serviciile specifice pentru conservarea naturii și a diversității biologice, în cooperare cu administrațiile ariilor naturale protejate, inspectoratele silvice și oficiile cinegetice teritoriale, precum și cu autoritățile administrației publice locale.

Art.41.(1) Responsabilitățile de expertiză, avizare, supraveghere și control științific, în aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, revin Academiei Române, în care scop:

a) avizează și propune autorității publice centrale pentru protecția mediului promovarea spre aprobare a constituirii de noi arii protejate în rețeaua

națională de arii naturale protejate;

b) avizează și propune autorității publice centrale pentru protecția mediului anularea regimului de arie naturală protejată în situațiile în care valoarea și capacitatea conservativă pentru care a fost instituit acel regim, nu se mai justifică;

c) avizează planurile de management ale ariilor naturale protejate din rețeaua națională;

d) avizează numirea membrilor organelor științifice și a conducătorului administrației ariilor naturale protejate din rețeaua națională de arii naturale protejate;

e) colaborează cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului la organizarea și dezvoltarea în România a rețelelor internaționale de arii protejate EMERALD și NATURA 2000, precum și a altor rețele europene și internaționale;

f) colaborează cu autoritatea centrală pentru protecția mediului la elaborarea Catalogului și Atlasului ariilor protejate din România precum și a listelor și cărților roșii pentru speciile de plante și animale, precum și pentru habitatele din România;

g) inițiază și promovează programe de cercetare științifică pentru cunoașterea și evaluarea stării habitatelor, a speciilor din flora și fauna sălbatică și a altor bunuri ale patrimoniului natural existente pe teritoriul țării;

h) colaborează la promovarea unor proiecte speciale destinate ocrotirii și conservării habitatelor naturale și diversității biologice, restaurării habitatelor deteriorate, refacerii unor populații viabile de specii amenințate cu dispariția;

i) avizează studiile de evaluare a stării resurselor biologice din flora și fauna sălbatică ce se valorifică în diferite scopuri economice și sociale, pentru stabilirea condițiilor și a măsurilor care să asigure utilizarea lor durabilă, menținerea potențialului natural de regenerare, a integrității structurale și funcționale a ecosistemelor terestre și acvatice și a echilibrului ecologic;

j) analizează și avizează efectuarea unor lucrări și activități susceptibile a avea un impact negativ asupra mediului pe teritoriul ariilor naturale protejate;

k) promovează și sprijină evaluarea stării diversității biologice existente în afara ariilor protejate și colaborează la stabilirea măsurilor necesare protecției și conservării acesteia;

l) participă la organizarea sistemului național informațional pentru arii naturale protejate și diversitate biologică;

m) îndeplinește funcția de beneficiar al rezultatelor cercetărilor

finanțate din fonduri publice și din alte fonduri, în vederea utilizării acestora pentru dezvoltarea sistemului național informațional privind diversitatea biologică și ariile naturale protejate din România;

n) avizează modificarea suprafețelor și limitelor ariilor naturale protejate din rețeaua națională de arii naturale protejate;

o) aprobă modificarea traseelor turistice și deschiderea de trasee turistice noi în cuprinsul ariilor naturale protejate din rețeaua națională.

Art.42. Comitetul Național Om-Biosferă al Comisiei Naționale pentru UNESCO, în conformitate cu atribuțiile sale:

a) analizează și avizează proiectele de acte normative care privesc rezervațiile biosferei;

b) cooperează cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului în coordonarea activității organelor de administrare a rezervațiilor biosferei pentru realizarea măsurilor necesare atingerii obiectivelor acestora;

c) analizează și avizează planurile de management ale rezervațiilor biosferei;

d) avizează numirea membrilor organelor științifice și de administrare a rezervațiilor biosferei;

e) analizează rapoartele periodice elaborate de administrațiile rezervațiilor biosferei și transmite acestora și autorității publice centrale pentru protecția mediului, puncte de vedere și recomandări.

Art. 43. Autoritățile publice centrale și locale, organizațiile economice care dețin cu orice titlu suprafețe terestre și acvatice și serviciile publice descentralizate cu responsabilități în planificarea și amenajarea teritoriului, în administrația agricolă, silvică, a apelor și a altor resurse naturale ale solului și subsolului, sunt obligate să furnizeze informațiile și datele solicitate de Academia Română și autoritatea centrală pentru protecția mediului, pentru îndeplinirea responsabilităților ce le au potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

CAPITOLUL VI

Organizarea și exercitarea controlului

Art. 44. (1) Controlul asupra respectării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență se organizează de autoritatea centrală pentru protecția mediului și se exercită prin personal special împuternicit din cadrul:

a) aparatului central al acesteia, cu atribuții de control pe întreg teritoriul țării;

b) agențiilor teritoriale pentru protecția mediului, cu atribuții de control pe teritoriul unităților administrativ teritoriale în care acestea funcționează;

c) organelor de administrare a ariilor naturale protejate, cu atribuții de control pe teritoriul acestora;

d) inspectoratelor silvice teritoriale, cu atribuții de control pe teritoriul lor de competență;

e) oficiilor cinegetice teritoriale, cu atribuții de control pe teritoriul lor de competență.

(2) Controlul asupra respectării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență referitoare la ariile naturale protejate declarate prin hotărâri ale consiliilor județene sau locale, se exercită de personalul special împuternicit al acestora.

(3) În toate situațiile în care, bunurile patrimoniului natural, cum sunt definite în prezenta ordonanță de urgență, sunt încredințate în custodie, custozii au obligația de a sesiza imediat autoritățile competente din teritoriu asupra faptelor ce aduc prejudicii acestor bunuri, autoritățile sesizate fiind obligate să procedeze la constatarea faptelor și aplicarea măsurilor prevăzute de lege.

Art.45. Controlul științific asupra respectării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență se organizează de Academia Română prin personal special împuternicit.

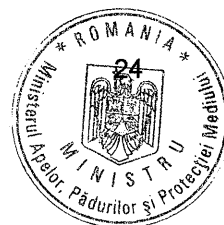
Art.46. Controlul privind operațiunile de import, export și tranzit cu plante și animale sălbatice, cu părți și produse din acestea și cu alte bunuri ale patrimoniului natural se exercită de către organele vamale teritoriale, precum și de autoritățile pentru mediu competente.

CAPITOLUL VII

SANCTIUNI

Art.47. Încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 48. Nerespectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență constituie contravenție, dacă potrivit legii penale nu constituie infracțiune și se sancționează cu amendă contravențională, după cum urmează:

a) de la 100.000 lei la 500.000 lei pentru persoane fizice și de la 500.000 lei la 2.500.000 lei pentru persoane juridice, pentru încălcarea prevederilor art.24, art. 26 lit. a), b), c), d) și e), art. 32 lit.g), art. 35 lit. c) și art.36 lit.a) și b);

b) de la 500.000 lei la 2.500.000 lei pentru persoane fizice și de la 2.500.000 lei la 10.000.000 lei pentru persoane juridice, pentru încălcarea prevederilor art. 12, art. 14 alin.(1), art. 15, art. 26 lit.f), art. 27 lit. a), b), c), art. 32 lit. a), b), e) și f), art. 36 lit.c) și d) și art. 43;

c) de la 2.500.000 lei la 5.000.000 lei pentru persoane fizice și de la 10.000.000 lei la 25.000.000 lei pentru persoane juridice, pentru încălcarea prevederilor art. 7, art. 14 alin.(2), art. 19 alin.(2), art. 30 alin.(1), art. 32 lit. c), d) și h), art. 35 lit. a), b) și d) și art. 37 alin.(2).

Art. 49. Constatarea faptelor ce constituie contravenții și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit în acest scop de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, de Academia Română, de către personalul împuternicit de agențiile teritoriale pentru protecția mediului, inspectoratele silvice teritoriale, oficiile teritoriale cinegetice, personalul împuternicit al administrațiilor ariilor naturale protejate, de ofițerii și subofițerii de poliție, precum și de personalul împuternicit al administrației publice județene și locale.

Art. 50. Contravențiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență le sunt aplicabile prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 25 – 27.

Art. 51. (1) Prin hotărâre a guvernului pot fi stabilite și alte fapte ce constituie contravenții la regimul ariilor naturale protejate, a habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice.

(2) Nivelul amenzilor, stabilit potrivit prezentei ordonanțe de urgență, poate fi actualizat prin hotărâre a guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 52. Autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile din sectorul public și privat, regiile, companiile naționale și societățile comerciale sunt obligate să pună în aplicare prevederile prezentei ordonanțe de urgență și să acționeze pentru respectarea lor.

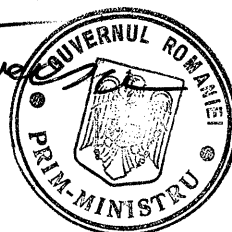
Art. 53. Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și Academia Română, vor elabora instrucțiuni de aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 54. Autoritatea centrală pentru protecția mediului va întreprinde măsurile necesare pentru consolidarea capacităților instituționale, atât la nivel central cât și la nivelul agențiilor teritoriale pentru protecția mediului, asigurându-se personalul calificat necesar îndeplinirii responsabilităților stabilite prin prezenta ordonanță de urgență, în conformitate cu cerințele în materie pentru integrare în Uniunea Europeană.

Art. 55. Anexele nr. 1-7 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență și se pot actualiza prin ordin al autorității centrale pentru protecția mediului, cu avizul Academiei Române.

PRIM-MINISTRU

Mugur Isărescu
Mugur Isărescu

București, 24. 11. 2000

Nr. 236

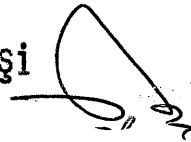
-Continuare verso-

CONTRASEMNEAZA :

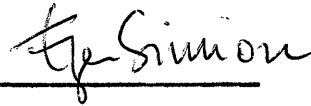
- Ministrul apelor, pădurilor și
protecției mediului

Romică Tomescu

- Președintele Academiei Române

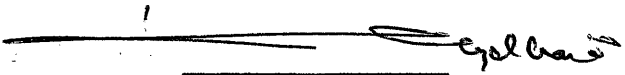
Eugen Simion

- Ministrul funcției publice

Vlad Roșca

M. Păezor

- Ministrul finanțelor

Decebal Traian Remeș

